

(رمان در سایت الیاد آپدیت می شود)

پارت 139

نگاهی دور تا دور خونه ی جدیدم انداختم... مهرداد باز پرسید:

_ مطمئنی این خونه برات کافیه؟ بزرگ تر از این رو می تونستیم بگیریم.

سری به علامت منفی تکون دادم و گفتم

_ همین جا خوبه خونه های بزرگ رو دوست ندارم.

سکوت کرد، به صورتش نگاه کردم و پرسیدم

_ نمیخوای بگی کی این بلا رو سرت آورد؟

دستی به گونه ی کبودش کشید و گفت

_ یه دعوای مردونه

_ کار آرمینه نه؟

سکوت کرد. از سکوتش فهمیدم که کار آرمینه.

نفسم و فوت کردم و گفتم

_ متاسفم به خاطر من توی در دسر افتادی

خندید دستش و بالا آورد و دماغم و کشید و به شوخی گفت

_ داداشا واسه خاطر آبجی شون کتک میخورن دیگه.

خندیدم با تردید گفتم

_ تو... چرا هیچی از این ثروت نخواستی؟

روی مبل نشست و جواب داد

_هیچ وقت با کارای بابام میونه ی خوبی نداشتم برای همین هم هیچ وقت پولش و نمیخوام.

_آدم بدی بود مگه نه؟

سر تکون داد

_متاسفانه خیلی بد.

کنارش نشستم و گفتم

_مرسی که دنبالم گشتی و پیدام کردی، مرسی با وجود اینکه از بابامون بدت میومد اما منو قبول کردی.

لبخندی به روم زد و آغوشش رو برام باز کرد.

از خدا خواسته نزدیکش شدم و بغلش کردم.چه خوب که خدا مهرداد و برام فرستاد.

* * * * *

برای خودم هات چاکلت درست کردم و روبه روی تلویزیون نشستم. چند روزی بود که از اومدنم به این خونه می‌گذشت اما هنوز به تنهایی اینجا عادت نکردم.

حس میکردم در و دیوار اینجا منو میخورن.من از تنهایی بیزار بودم و اصلا عادت به این خونه ی سوت و کور نداشتم

موبایلم و برداشتم و رفتم توی صفحه ی آرمین. عکس جدید گذاشته بود، انگار نه انگار فردا روز دادگاه مونه.

توی یه مهمونی کنار سه مرد و دو دختر...

همیشه توی عکساش اخم داشت. لعنتی بی احساس من اینجا از تنهایی داشتم تلف میشدم و اون توی جشن و مهمونی ها خوش می‌گذروند.

با حرص صفحه ی موبایل و خاموش کردم و مشغول جویدن پوست لبم شدم. به من می‌گه حق رفیق شدن با مردی رو نداری و خودش ور دل دخترها مست می‌کنه. لابد الان هم با یکیشون...

حس بدی از حسادت به دلم چنگ انداخت.

(رمان در سایت الیاد آپدیت می شود)